

2) *Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2015 – Regatul Spaniei/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-44/14) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 — Trecerea frontierelor externe — Sistemul Eurosur — Dezvoltarea dispozițiilor acquis-ului Schengen — Participare — Cooperare cu Irlanda și cu Regatul Unit — Validitate]

(2015/C 363/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Pârâți: Parlamentul European (reprezențanți: D. Moore, S. Alonso de Leon și A. Pospíšilová Padowska, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: M. Chavier, F. Florindo Gijón, M.-M. Joséphidès și P. Plaza García, agenți)

Interveniente în susținerea pârâților: Irlanda (reprezențanți: E. Creedon, G. Hodge și A. Joyce, agenți, asistați de G. Gilmore, barrister), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: L. Christie, agent, asistat de J. Holmes, barrister), Comisia Europeană (reprezențanți: J. Baquero Cruz și G. Wils, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.*
- 3) *Irlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH/Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim

(Cauza C-47/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 5 punctul 1 — Competență în materie contractuală — Articolul 5 punctul 3 — Competență în materie delictuală — Articolele 18-21 — Contract individual de muncă — Contract de director de societate — Încetare a contractului — Motive — Executare defectuoasă a mandatului și comportament ilicit — Acțiune în constatare și în despăgubire — Noțiunea „contract individual de muncă”]

(2015/C 363/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamante: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH, Ferho Frankfurt GmbH

Pârât: Friedrich Leopold Freiherr Spies von Büllenheim

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile secțiunii 5 din capitolul II (articolele 18-21) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care o societate cheamă în judecată o persoană care a exercitat funcțiile de director și de administrator al acestei societăți în scopul de a se constata fapte culpabile comise de persoana respectivă în exercitarea funcțiilor și de a obține o despăgubire pentru acestea, se opun aplicării articolului 5 punctele 1 și 3 din acest regulament cu condiția ca persoana menționată, în calitate de director și de administrator, să fi îndeplinit o anumită perioadă, pentru societatea respectivă și sub îndrumarea acesteia, prestații în schimbul cărora primea o remunerație, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 5 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că acțiunea formulată de o societate împotriva fostului său administrator din cauza unei pretense neîndepliniri a obligațiilor care îi incumbă conform dreptului societăților intră sub incidența noțiunii „materie contractuală”. În lipsa unei prevederi derogatorii în statutele societății sau în orice alt document, revine instanței de trimitere sarcina de a determina locul în care administratorul și-a desfășurat în mod efectiv și preponderent activitățile în cadrul executării contractului, cu condiția ca prestarea serviciilor în locul respectiv să nu fie contrară voinței părților astfel cum aceasta rezultă din acordurile încheiate între ele.
- 3) În împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care o societate îl cheamă în judecată pe fostul său administrator din cauza unui pretins comportament ilicit, articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că această acțiune intră sub incidența materiei delictuale atunci când comportamentul reproșat nu poate fi considerat drept o neîndeplinire a obligațiilor care incumbă administratorului conform dreptului societăților, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. Revine acesteia sarcina de a identifica, pe baza împrejurărilor de fapt ale cauzei, factorul de legătură cel mai strâns cu locul evenimentului cauzator care se află la originea prejudiciului și cu locul materializării acestuia.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 9 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14), T. A. van Dijk/Staatssecretaris van Financiën (C-197/14)

(Cauzele conexate C-72/14 și C-197/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Lucrători migranți — Securitate socială — Legislație aplicabilă — Navigatori de pe Rin — Certificatul E 101 — Forță probantă — Sesizarea Curții — Obligație de trimitere)

(2015/C 363/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Hoge Raad der Nederlanden